

ADAKOZÁS

Quam dulce, quam pretiosum est, qui gratias sibi agi non est passus, qui dedit, si dedisse, dum dat, oblitus est.

Mily édes, mily szép dolog, ha valaki nem engedi, hogy hálálkodjanak neki, s míg ad, elfelejti, hogy adott.

Stultum est dare alicui, quod accipere non possit.

Oktalanság olyat adni valakinek, amit az illető nem tud elfogadni.

Multo gratius est, quod facili, quam quod plena manu datur.

Sokkal kedvesebb, amit szíves kézből kapunk, mint amit tele marokkal nyújtanak.

Sic demus, quomodo vellemus accipere: ante omnia libenter, cito, sine ulla dubitatione.

Úgy adjunk, amint kapni szeretnénk: szívesen, azonnal, habozás nélkül.

Quod praestamus offendit, nisi absconditur.

A szegényre sértő az alamizsna, ha kérkedünk vele.

ADOMÁNY

Deus quaedam munera universo humano generi dedit, a quibus excluditur nemo.

Bizonyos adományokat az egész emberi nemnek adott az Isten, ezekből senki sincs kizárva.

*Fabius Verricosus beneficium ab homine duro aspere datum
panem lapidosum vocabat.*

Fabius Verricosus a szívtelen embertől gorombán nyújtott adományt kőből való kenyérnek szokta nevezni.

*Non tantum ingratum, sed invisum est beneficium
superbe datum.*

Nemcsak nem kedves, de egyenesen gyűlöletes a gőgös ember kezéből vett adomány.

*Vide, quam multi iniqui divinorum munerum mali
aestimatores sunt.*

Figyeld csak meg, mily sok gonosz ember ítéli félre az Isten ajándékait.

AKARAT

Tarde velle nolentis est.

Aki csak úgy immel-ámmal akar, az nem is akar.

ALÁZAT

*Hic est magnus animus, qui se Deo tradidit; at contra ille
pusillus ac degener, qui obluctatur et de ordine mundi male
existimat et emendare mavult deos, quam se.*

Az a nagy lélek, aki magát Istenre bízta; viszont kicsinyes és elfajult az, aki ellenszegül, a világ rendjéről helytelenül vélekedik, s inkább az isteneket akarja megjavítani, mint önmagát.